INTERVIUL SĂPTĂMÎNII

REMUS CÎMPEANU

REMUS CÎMPEANU este liderul incontestabil al divizionarilor noștri A. O evidență minuțioasă ne spune că pînă în etapa inaugurală a campionatului actual, el parcursese nici mai mult, nici mai puțin decît 300 de meciuri, cifră rotundă și frumoasă, care îl plasează pe locul trei într-un clasament intern absolut. Reprezintă, cu alte cuvinte, un sumum de experiență și înțelepciune, cărunțeala prematură vrînd parcă să confirme calitatea sa de „veteran". În schimb, este zvelt, fibros, vioi, demonstrație certă a puterii nealterate cu care recent, a pășit în al treisprezecelea campionat al său. Acum, cînd întrecerea internă a pășit în ediția a 56-a, l-am „chemat", în această pagină pe **Cîmpeanu**, cel mai autorizat purtător al ghetelor cu crampoane dintr-un pluton masiv de 198 de fotbaliști. Cu 301 meciuri la activ pe prima scenă a fotbalului nostru, **Remus Cîmpeanu** care a evoluat toată viața sub culorile aceleiași echipe a încetat să fie doar jucătorul lui „U" Cluj. Într-un fel, el este și jucătorul campionatului național.

— Îți amintești, acum cînd serbezi un jubileu și o nouă participare în lupta divizionarelor A, de debutul dumitale în prima divizie ?

— Perfect. Era în prima etapă a ediției 1960—1961. „U" juca la Hunedoara, cu Corvinul. Eu venisem de la „Clujeana", din B, recomandat călduros de Ștefan Covaci, antrenorul meu. Dr. Ionete, medicul Universității, mă văzuse de multe ori și pusese și el o vorbă bună. În fine, în acel meci, Sepci și Mircea Luca mă titularizaseră pe postul de fundaș stînga, pe mine, fostul atacant și mijlocaș care, în mod obiectiv, nu putea elimina din formație pe un Mateianu, Gane, Șuciu, Emil Petru sau Octavian Popescu. Nu a fost prea frumos debutul meu. Am pierdut cu 2—0, al doilea gol producîndu-se după o greșeală ce mi-a aparținut : am dat o pasă la stoper, Balint a interceptat și a marcat. După meci, nu m-a bruscat nimeni cu vorba. Andrei Sepci mi-a spus doar atît : **„În viața ta să nu mai pasezi de la margine, fundașului central. Nici măcar la aruncările de la tușă. Este o greșeală capitală".** Așa am învățat pentru totdeauna acest adevăr și tot așa am învățat să cîntăresc marele avantaj de a avea un antrenor cu tact, cu simț pedagogic. Dacă m-ar fi bruftuluit atunci, la debutul meu nefericit, poate că numărul de prezențe în divizie mi s-ar fi scris cu o singură cifră.

— Cum se poate lansa, cum se poate menține și cum se poate plafona un jucător, în primul eșalon ?

— Lansarea presupune calități, un nivel minim ce trebuie ulterior confirmat. Pe fondul lor, mai este nevoie de șansă. Rolul întîmplării operează enorm în viața unui jucător de fotbal. Eu, de pildă, am fost titularizat în momentul cînd fundașul Costin accidentîndu-se, devenise indisponibil. Contează decisiv și vîrsta debutantului. Număram 21 de ani în vremea aceea, eram copt, cu alte cuvinte, mă puteam mobiliza moral, puteam para eventuale lovituri, inspiram și încredere pe de altă parte. Dacă un junior, de exemplu, ar fi făcut la debut gafa pe care am săvîrșit-o eu, ar fi fost probabil sacrificat, retrogradat iarăși în masa anonimă, din frica de a nu recidiva, sub scutul unor formule menite să mulțumească toată lumea: **„Lăsați-l să mai crească, e totuși de perspectivă, îl mai încercăm în retur etc."** Ca să te menții în prima divizie este necesară o încredere reciprocă durabilă între jucător și antrenor. Și, mai ales, o permanentă nemulțumire de tine însuți. Tot timpul trebuie să te străduiești să mai înveți cîte ceva, nu numai de la antrenori, ci mi-aș permite să spun, nu în ultimul rînd de la ceilalți 10 coechipieri și 11 adversari. M-ați întrebat de plafonare, de dispariția din prima scenă. Ea survine de obicei, cînd mediul în care trăiește jucătorul nu este propice. Eu, sînt convins, datorez longevitatea, familiei, oaza mea de liniște, de relaxare, după zbuciumul din teren.

— Martor activ la atîtea campionate, cum consideri că a evoluat fotbalul nostru într-un deceniu și mai bine ?

— Dacă convenim că prima jumătate a acestei perioade reprezintă „ieri" și restul înseamnă „azi", lucrurile stau cam așa : ieri erau preluate teorii de aiurea și adaptate rigid, șablonard, în fotbalul nostru. Predomina atunci tendința de a se cultiva pregătirea fizică în detrimentul tehnicii, se planta schematic așezarea 1—4—2—4, în general se juca „la rupere", manieră care îți asigura succesul acasă, deplasările refuzîndu-ți aprioric iluzia punctelor. De aceea, Dinamo și Steaua, echipe mai bine dotate tehnic, singurele care puteau acumula ceva „afară", izbucneau din capul locului în fruntea clasamentului, disputîndu-și în exclusivitate întîietatea. Tot de aceea, palmaresul echipei naționale era excelent pe „23 August", dar dezolant în meciurile în care alții erau gazde. Ulterior, fotbalul nostru, s-a îndreptat, din fericire, spre cote mai realiste. S-a aruncat stilul imitativ, șablonizat, ca o jucărie stricată, a început să se dea credit însușirilor specifice ale fotbalistului român. Azi precumpănește tehnica și mentalitatea salutară că sistemul de joc trebuie adaptat la posibilitățile concrete ale jucătorilor. Fructul acestei concepții se oglindește în rezultatele strălucite interne și marcante pe plan internațional ale echipei U.T.A., la un moment dat, și desigur, în performanțele fără precedent ale reprezentativei. Dacă ar fi să răspund la această întrebare din punctul de vedere strict al jucătorului, atunci vă voi spune că pe altarul performanței sacrificiile sînt astăzi mai mari decît au fost ieri.

— Ce reprezintă „U" Cluj în contextul fotbalului românesc ?

— Ceea ce reprezintă un student într-o sferă mai largă, eterogenă, de tineri de seama lui. Puțină poezie, puțină boemie, ambiție oscilantă, o distincție naturală, puțină imaturitate așa cum un student nu poate fi la fel de aspru, de călit, de înverșunat ca un tînăr care lucrează la strung de pildă. De aceea noi am făcut „figuri" excelente de-a lungul campionatelor, dar am rămas cu un palmares destul de palid. Ambianța echipei noastre rămîne însă memorabilă. Să nu se supere nimeni, dar la noi, argoul se aude doar cînd unii băieți se întorc de la loturi și bineînțeles că sucombă repede, pe un teren neprielnic. La noi a rămas o puritate de sentimente și o tradițională camaraderie, reflectate poate și de faptul că în 23 de ani de existență, la echipă s-au perindat zeci de antrenori, dar au rămas doar trei căpitani de echipă : dr. Mircea Luca, dr. Traian Georgescu și Remus Cîmpeanu.

— Juristul, am adăuga noi. Dumneata, jucător în activitate, cumulezi și funcția oficială de secretar al secției de fotbal. Este o postură inedită în fotbalul nostru. Ce viziune nouă ți-a deschis această conjunctură asupra fenomenului fotbalistic ?

— S-ar putea să forțez niște uși deschise cu afirmațiile pe care le voi face, dar ele au autenticitatea unei experiențe proprii. Îmi este absolut clar, că o echipă fără conducere poate avea, totuși o comportare mediocră. Cu o conducere dezbinată, însă, eșecul este iminent. Invers, aceeași echipă cu o conducere unitară se plasează la polul pozitiv al performanței. Este cazul să apreciez public rolul substanțial al voluntarilor care ajută o secție de fotbal, aport pe care-l ignoram complet cînd eram numai un simplu jucător. Iar faptul că un secretar ca mine provine dintr-un fotbalist, înseamnă un mare avantaj pentru ambele părți. Cunosc problemele în amănunțime și în intimitatea lor. Mă veți întreba desigur dacă sînt mai întîi funcționar și pe urmă fotbalist, sau viceversa ? Vă voi răspunde că ambele „situații" pot exista simultan, după cum un fotbalist, dacă știe să-și drămuiască bine timpul liber, poate face cu succes studii superioare. De altfel, activitatea extrafotbalistică, intelectuală sau fizică, sub forma unui sport complementar, este nu numai posibilă dar chiar indicată pentru noi : îți echilibrează psihicul, îți menține prospețimea. Altminteri, survine o stare de lîncezeală, în care s-au împotmolit, din păcate, mulți fotbaliști. Iar acum, pot întui o întrebare obligatorie : cînd voi lăsa definitiv ghetele pentru a apuca, definitiv stiloul? Știu eu ? La testele fizico-medicale mă clasez încă primul. Mă și jenez, ca nu cumva băieții cei mai tineri să-și închipuie că sînt un inepuizabil, unul de neînlocuit. Acest lucru îmi întreține totuși orgoliul, că atunci cînd voi pleca din echipă, nu o voi face cu capul între umeri, ca un abandonat. Formația noastră se primenește, s-a început o acțiune clară de întinerire. Îmi dau seama că eu sînt menținut în primul rînd, pentru a perpetua și transmite celor noi, spiritul frumos al lui „U". Sînt, poate, un liant moral, un port-drapel în alb și negru. Sau, altfel spus, sînt ca o cloșcă care trebuie să aibă grijă de puii ei. Cînd îmi voi termina rolul, o să mi se ia, desigur, din mînă, bățul de ștafetă, pentru a-l da altuia, sper, foarte tînăr și foarte capabil.

— Am intrat, iată, în al 56-lea campionat. Îl poți prefigura ?

— Pregătirile lui, făcute de noi și de alții, după cum mi-am dat seama, au fost masive, responsabile. Întrevăd o luptă dură, de o asprime fără precedent. Las la o parte mirajul podiumului de premiere. Mă gîndesc, mai întîi, că proporția echipelor retrogradabile va fi considerabil mai mare : de la 1/8, la 1/6.

— Ai doi băieți. Ai dori să facă fotbal de performanță ?

— De ce nu ? As fi încîntat și am impresia că cel puțin unul din ei, va ajunge fotbalist. Aud în stînga și în dreapta că foarte mulți performeri sînt decișî să se opună ascensiunii sportive a odraslelor lor. Nu înțeleg de ce. Îi depling, în orice caz, pentru că acești oameni își neagă propria lor tinerețe.

Ion CUPEN

„CAMPIONATUL ACESTA VA FI MAI ASPRU DECÎT ORICARE ALTUL !"

- UN ANTRENOR CU TACT, CU SIMȚ PEDAGOGIC — UN MARE AVANTAJ, MAI ALES LA DEBUT.
- ÎN ULTIMA VREME, FOTBALUL NOSTRU S-A ÎNDREPTAT SPRE COTE MAI REALISTE.
- LA „U" A RĂMAS O PURITATE DE SENTIMENTE ȘI O TRADIȚIONALĂ CAMARADERIE.
- „CÎND VOI LĂSA DEFINITIV GHETELE" ?... „ȘTIU EU ? LA TESTELE FIZICO-MEDICALE MĂ CLASEZ ÎNCĂ PRIMUL".

CU CITITORII ● DIALOG

● **LA MULȚI ANI, LERETER !** „La 23 iulie, Iosif Lereter a împlinit 40 de ani. Am încercat în fel și chip să-i aflăm adresa de la Timișoara, pentru a-i felicita din timp și a-i aduce mulțumiri pentru momentele de încîntare fotbalistică pe care ni le-a prilejuit în perioada cînd a jucat la U.T.A., dar nu am reușit. Și, cu atîta căutare, iată că am pierdut termenul. De aceea vă rugăm, cu toate că sîntem în întîrziere, să ne ajutați fie comunicîndu-ne adresa lui, fie publicînd în revista „Fotbal" urările noastre de sănătate și fericire pe care i le adresăm cu această ocazie". Semnează, „În numele grupului de tineri susținători de la tribuna a II-a, ai echipei U.T.A.", Petru Crișan.

— Ne-am interesat și iată adresa lui Lereter, acum inginer la Trustul de construcții montaj din Timișoara : bd. Mihai Viteazul nr. 13, ap. 2.

● **SCRISOAREA SĂPTĂMÎNII.** „Subsemnatul A. Stănescu, domiciliat în Cluj, str. Băița, nr. 2, Bl. K4, vă aduc la cunoștință o «curiozitate» a programului Diviziei B, seria a III-a. Din lectura lui reiese că nu au fost adoptate cele mai indicate soluții, unele echipe fiind dezavantajate datorită programării, motiv care le creează dificultăți financiare. Este vorba de echipele Arieșul Turda și Industria sîrmei Cîmpia Turzii. Astfel, se știe că de la Turda la Cîmpia Turzii sînt 20 km, dar cum noul stadion din Turda se află în comuna Poiana, distanța se reduce la 8 km. Cu toate astea și Arieșul și Industria sîrmei sînt programate să joace împreună în 14 etape : de șapte ori ambele evoluează acasă (etapele 1, 4, 7, 8, 10, 14, 17) de șapte ori, împreună, în deplasare (etapele 2, 3, 6, 9, 12, 15, 16). Doar în două cazuri (etapele 5 și 11) joacă una acasă și cealaltă în deplasare, etapa a 13-a programînd, normal, partida dintre ele. Normal era, datorită distanței foarte mici, ca atunci cînd una era acasă, cealaltă să joace în deplasare. Acum, cînd programul a fost dat publicității, desigur este greu să se rectifice sau să se reprogrameze jocurile, dar soluții există. De pildă, F.R.F. ar putea interveni ca meciurile să se joace în cuplaj, cînd la Turda (Poiana), cînd la Cîmpia Turzii ; sau, una din echipe să joace simbăta. Mă surprinde faptul că F.R. Fotbal, care dispune de buni tehnicieni pentru alcătuirea programelor, n-a ținut seama de situația celor două echipe. De asemenea, nu trebuia să uite că în ambele orașe există și formații de Divizia C (Cimentul la Turda, Arieșul la Cîmpia Turzii), ceea ce «împarte» și mai mult spectatorii".

● **CINE ESTE ION NICOLAE ?** „Mă numesc Toma Nănescu și sînt din comuna Tismana, județul Gorj. Doresc ca prin intermediul rubricii dv. să aflu răspunsul la trei întrebări".

— Cu plăcere ? S-o auzim pe prima !

„Vreau toate datele despre fotbalistul Ion Nicolae, fost la Azotul Slobozia, actualmente la Dinamo București ?"

— S-a născut la 14 octombrie 1953 în comuna Dragoș Vodă, jud. Ialomița. A debutat în 1969 la echipa Victoria, din comuna sa, la 31 martie 1970 a trecut la Azotul Slobozia, iar de la 1 august 1973 la Dinamo București.

„De ce a renunțat Valentin Stănescu la serviciile lui Răducanu ?"

— N-ați citit în ziare ? Răducanu nu s-a prezentat la timp la antrenamentele lotului, așa cum i se comunicase, și a fost sancționat.

„Și a treia întrebare : unde s-a născut Cavai, portarul lui Dinamo ?"

— În comuna Folia, județul Timiș, la 1 ianuarie 1951.

● PE SCURT ●

● **Emil Bolohan, Ștefan Maierean, Octavian Tirou — Gura Humorului :** Pîrcălab a evoluat peste hotare numai la echipa franceză Nîmes Olympique ● **Horia Grindeanu — str. P. Francisc 10 A, Constanța,** oferă colecția revistei „Fotbal" de la nr. 1 la 200 ● **D. Neacșu Pitești :** 1. Nu noi sîntem cei ce aprobăm (sau respingem) denumirile echipelor ; 2. O dată cu finala Cupei României, F.R. Fotbal a înmînat și premiile campionatului 1972—1973. Datorită examenelor, Oblemenco, golgeterul campionatului, nu s-a putut prezenta să-și primească premiul. El îi va fi înmînat de un delegat al federației, chiar azi, la Craiova, cu prilejul meciului Universitatea — Steagul roșu Brașov ; 3. Credem că nr. 376 al revistei „Fotbal" v-a mulțumit : ați găsit acolo tot ceea ce vă interesa privind noile divizionare B ● **Radu Munteanu — București :** Iată rezultatele înregistrate în semifinalele C.C.E., ediția 1958—1959 : Real Madrid a întrecut pe Atletico Madrid după trei meciuri (2—1, 0—1, 2—1), iar Reims a eliminat pe Young Boys Berna (0—1, 3—0) ● **Nicolae Woltz, comuna Corbeni, județul Argeș,** dorește să corespondeze cu toți susținătorii echipei Steaua care vor să-i scrie ● **Dumitru I. Gheorghe, satul Traian, comuna Zănești, jud. Neamț :** Vă mulțumim pentru frumoasele aprecieri la adresa revistei noastre. Nu mai publicăm însă careuri de cuvinte încrucișate de vreo 3 ani.